

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre . . . . . 12 kor.
Fél évre . . . . . 6 kor.
Negyedévre . . . . . 3 kor.

Hirdetések díja:

□ centiméterenként 6 fill. Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek.

Nyílt tér sora 40 fillér.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KOZLÖNYE

Szerkesztőség
és
kiadóhivatal:

Földes Ede
könyvkereskedése
Főter 38. szám alatt.

hova egy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők

Kéziratok nem adóznak vissza

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési felhívás a „Közérdek“ XX. évfolyamára.

A XX. század első évével lapunk fennállásának huszadik évét érte el. Mostoha viszonyok között, de erős akarattal, nem lankadó munkakedvvel s a reánk váró feladatok teljesítésére szilárd kötelességérzettel vezettük lapunkat szabadelvű irányban, forró nemzeti érzülettel. Békés egyetértés és összetartás volt jelszavunk, de ahol a közérdek, s egyedül csak a közérdek nemes védelme kívánta, nem állottunk félre a harcztól, a nyílt, egyenes küzdelemtől. Vármegyénk szellemi és anyagi jólétének kérdései, társadalmi és politikai helyzetünk, városaink és községeink fejlesztésére czélzó törekvések lapunk hasábjain az egyéni érdektől ment pártolásra találtak. Ez elveket tartjuk szem előtt jövőre is, kérve közönségünk meleg, szíves támogatását. Munkatársainkat a közélet derék harcossai és buzgó munkásai sorából nyertük, főmunkatársunk pedig dr. Ebergényi Sándor lesz jövőre is. Az előfizetési feltételek a régiéknél maradnak.

Dr. Magyarai Károly, Török Bertalan,
a „Közérdek“ szerkesztői.

Városunk rendezése.

Régi s még hozzá vidéki városokat rendezni nagyon nehéz feladat. A régi városok közül a nagyobbak fallal lévén körítve, kicsiny térre szorultak, ahol minden helyesket meg kellett becsülni, föl kellett használni, s még így is inkább csak fölfelé terjeszkedhettek szabadon Innen származik a házak zsufoltsága szabad terek s így tiszta levegő hiánya; innen van az utcák szűk volta, rendtelensége, velencei vékonyságu sikátorok, rossz levegő és mindennemű tisztátalanság. Kisebb városok sem épülhettek előzetesen kidolgozott és megállapított terv szerint. Nemcsak azért, mert az emberek jó érzelme ez irányban nem volt eléggé kifejlődve; nemcsak azért, mert a beépített helyek községi jellege gyenge lábon állott: hanem főképpen azért, mert az élet a maga parancsoló szükségleteivel kívánta imigyen. Ellenség-járta vidékeken, különösen Erdélyben mindenütt

volt egy-egy védettebb hely, többnyire a templom udvara: e köré csoportosultak az emberek jó közel, hogy ellenséges látogatások alkalmával gyorsan menekülhessenek feltettebb marháikkal. Ilyen terv nélkül, rendezetlenül, egyenes és szabályos utcászorok nélkül épült városban ahol tán még egy-egy pusztulás esetén újabb és újabb időközökben, más és más részekben romba dőlve, aztán helyenkint megújítva, másutt meg parlagon maradvá, az erőszakos idők viszontagságainak nyomai is látszanak: a rendezés szinte lehetetlen. De ha meglevő városból újat építeni nem is lehet, feltűnő bajokat, alkaiom kínálkoztával, orvosolni, a lakosság egészségének feltételeiről: a jó levegőről, tisztaságról, jó vízről, sőt lehetőleg kényelméről is gondoskodni, a kivihetőség határai közt mindig kötelesség.

Nagy városokban évtizedeken keresztül sokat, százereket költenek az ilyen rendezésekre. Házsorokat döntenek, utcákat szélesítenek, magán telkeket kisajátítanak, a nagy tömeg minden eleven erejét megmozgatják és felhasználják az egészség, jó izlés és kényelmes közlekedés szolgálatára. Kis városok csak néha-néha lephetnek egyet, akkor is csak rövidet, ebben az irányban. És ha előre részletesen, alapos tervben ki szabott, a lakosság erejéhez és igényeihez szabott uton lépegetnek: ezek a lépések a sokféle nehézség miatt a legnevezetesebbek közé tartoznak a város történetében.

Ily nevezetes lépések tartjuk városunkra nézve azt, a melynek előkészületeiről hallunk. Régen az emberek védett helyeket, folyóvölgyeket, erdős és köves tájakat leptek meg, hol építő-anyagokkal bőven találkoztak. A modern városok az újabb közlekedés utvonalaí mentén erősödnek leginkább. Nem a fellegvárak vagy bástyafalak, hanem a vasuti forgalom teszik a város igazi erősségét. Ez közvetíti a mezőgazdaság és ipar termékeit; gyorsítja az üzletek lebonyolítását. E mellett rohamosan elő korunkban az idő értéke fokról-fokra emelkedőben van; emelkedik tehát a gyorsaságnak, az ut rövidségének, egyenesességének érteke is folytonosan. Városunk lakosai ennek az elvnek fontosságát bizonyára elismerik. De akkor aztán magától sürgetőleg felmerül a gondolat, hogy a város középpontját, a piacot, minél egyenesebb és rövidebb utvonallal kell a vasuti állomással összekötni. Természetesen oly egyenes vonallal, mely a legegyszerűbb és legolcsóbb utat mutatja; mert minden szép eszme csak annyit ér, amennyire életrevaló, azaz kivihető.

A vasut által az idegenforgalom egyre nagyobbodik. A városunkba érkező idegenek a kanyargó ut mellett első pillantásra, a szó legszigorubb értelmében, szeméibe ötlük az a nagy por, mely nyári időben utcáinkat valóságos fellegbe burkolja kocsik- és bivalyjárás idején. Ez ellen pedig nem véd meg semmiféle seprés; mert a száraz és kötetlen talajon por helyébe új por kerekedik rögtönösen. Az öntözés talán segítene; de portengert öntözni annyi, mint sártengert csinálni. A felszálló por szemnek tündök, tisztaságnak és egészségnek a legveszedelmesebb ellensége. Még pedig kétszeresen az, mert a városnak mindenféle szeméttel fertőzött talajáról verődik fel. Csak az utzáli csatornák bűzhődésnek indult álló-vize vetekedhetik vele egészség-rontó és járványterjesztő minőségben. A pornak, a vele járó feneketlen sárnak s a rothadó csatornavíznek orvosságául kínálkozik az utcák körburkolata, melynek lerakásakor újra lehetne csinálni a járda-menti folyókákat is. Igaz, hogy a kövezett utca is csak akkor tiszta, ha szorgalmasan seprik és öntözik; de az is bizonyos, hogy a por és sár képződése nehezebb, a tisztítás pedig gyorsabb és könnyebb lesz.

Ezek a városrendezés nagy terveinek legfontosabb részletei, melyekhez a Tóvis és Tót utcáknak egyenes összekötése s a cigányvárosnak a piac, megyeháza, fürdő közvetlen közeléből, egyenesen a város szívéből való kitelepítése és így a mai és jövőendő intelligens generáció jó izlésének ezer botránykozástól való megóvása csatlakoznék. Melyeség hála-érzet fog el s velem nagyon sok embert ezért a városszabadtó jó gondolatért.

Ezen rendezés folytán más bajon is segítve lesz. Ugyanis városunk fejlődési vonala oly hosszúra nyúlt már, hogy a két vége messze esvén a középponttól, erre már nem igen lehet építkezni. A város belsejében pedig, főképpen a piac közelében, oly magasra emelkedett a telkek és házak ára, hogy még ha kedve volna is valakinek a többnyire szűk telkeken építeni: a drágaság miatt nem lehet rá vállalkozni. De nem is adja el senki. A tervbe vett rendezéssel pedig három nagyobb terület szabadulhatna fel a vasuti állomásig vezető ut vonalán, éppen úgy, amint a vármegye-ház körül végzett nagy szabású ügyes rendezés a Hellost vonta egészen a beltelkek sorozatába. Mindez nem kicsinyelni való fontossággal bír; mert alkalmas és szép új telkek nél-

TÁRCZA.

V. László udvara.

Írta: Herezeg Ferencz.

Estebéd idején a kis király ott ül a budai vár képes termében, unottsággal a szívében. A falakról csatanyerő férfiak képei néznek le a bus szőke gyermekre. A király nagybátyja, Ulrik ur, melléje ül és írást tesz eléje.

— Ha nincs ellenedre, ird alá, kegyelmes öcsém.

László király a kezébe veszi a tollszárát, hogy odarajzolja a nevét, miként máskor szokta. De aztán egyszerre fölemeli a szőke, makacs Habsburg-fejét.

— Tudni akarom, hogy mi van ebben a levélben?

A kormányzó kedvetlenül méri végig királyi öcscsét, majd gúnyos meghunyászkodással mondja:

— Kegyelmes üzenet ama Hunyadi Lászlónak, hogy Nándorfehérvár végvárárt adja a kezembe — adja a te királyi kezembe . . . Így végeztük el a futtaki országgyűlésen.

A Hunyadi név hallatára egyszerre vérvörös lesz a király arca.

— Megint Hunyadi — mindig Hunyadi! A tanácsosok Hunyadi János bölcsességével példalóldzgatnak, a hegedősök a nagy Hunyadi csatáiról regélnek, a fiatal udvaroncok Hunyadi-köntöst viselnek és a leányok Hunyadi Lászlóról suttognak.

A király nemrégiben szemtől-szembe látta a nagy János ur fiát a futtaki gyűlésen. Kevély tartású, hosszú termetű urfi. A nyaka olyan inas, mint a fiatal ménlő, az arca barnapiros, a tekintete szurós, vakmerő, mint

a karvalyé. Mikor felszólt a gyűlésen, izibe elcsendesedtek a különben oly lármás urak. A hangja metsző és erős, akár a jász kürté. Késsé akadozva beszél, katonás nyersséggel. De amit három tudós püspök órákig tartó orációkkal se tud a közrendek kemény fejébe verni, azt ő egy talpraesett, a lovaseletről vett hasonlattal tüstént megmagyarázza, „édes magyar véreinek“, miként a szürös nemeseket nevezi. Beszédközben egyszer a kardjára csapott, egyszer pedig a halántékához emelte jobbát. Az urak, főleg a közrendből valók, rajongó áhitattal nézték a barna kezét, melyen kötélynyi inak duzzadoztak és mely már nem egy pogány ebet lóditott be a pokol kapuján. . .

A kis király azalatt elszomorodva kulcsolta össze a maga rózsáskörmű, keskeny két leánykezét. Csodálat, fájdalom irigység és rettegés szállotta meg ingatag szívét. Hej, miféle bűbajos mestersége van ennek a végvári kapitánynak, hogy így uralkodni tud az izgága nemzetségek fölött? — Minap a király meghagyta csiszárjának, hogy készítsen neki szakasztott olyan ezüst inget, mint amelyet Hunyadi László visel.

— Hogy határoz az én kegyelmes öcsém uram a végvárak dolgában? — kérdezte most újból Ulrik ur. A király elgondolkozott.

— Tudod bátyám, hogy mit mondott Gara uram? Azt mondta: minden Hunyadi olyan, mint a farkas-eb; amibe beléüti a fogát, azt nem tudja többet elereszteni, még ha akarná sem. Hunyadi László nem fogja átadni a várat!

— Lesz rá gondom, hogy kitörjem az ebfogát! — mormogta a kormányzó.

A király ezuttal szokatlan makacs volt.

— Jó volna, ha kikérnök a zászlós urak tanácsát — mondta, fontoskodó ránczkoba szedve a homlokát.

Ekkor megnyílt az ajtó. Vidám kurjantás és zeneszó hallatszott. Furcsa csapat vonult be a komor terembe. Elöl Koppantó jött, a király bolondja, aztán néhány lantos ember és féltucat ékes kontós, virágpártás némbor. A leánycsapat megállott az ajtóban, egyik kivált közülök és odalejtett a király elé; mélyen meghajlott, magába összesüppedve, mint a kigyó, úgy, hogy a homlokával a szőnyeget érintette, aztán egy gyors és kecses mozdulattal odadobta a kezében levő fátolt László lába elé.

A leány messzi keletről jöhetett. A haja szénfekete volt, arcát és meztelen karját finom barna zománcz-csal futotta be a nap, a szemében is a déli nap perzselő heve csillámlott. Olyan volt, mint azok a karcsu, aransárga, bódító virágok, melyek messzi puszták ingoványaiiban virítanak.

Koppantó odault a székes dobogóra és szokott arcát-anságával odakiáltott a királynak:

— Nyisd ki mind a két szemedet, kis komám!

A hegedősök valami ósrégi havasalföldi besenyő dalba kezdtek. Valami csodálatosan vad, vérforraló üteme volt a dalnak. Ha lehunyta az ember a szemét, azt képzelhette, hogy hallja a besenyő hadak zaját, amint végigszáguldanak a messzi rónaságon. Az egyik hegedős olykor-olykor fojtott rikoltást hallatott, ami úgy hangzott, mint a vérszonját túrtörtetni nem tudó kopjás csatakiáltása.

RSAI

vedjegy-
el van
látva.

S. W.

ma.

MAGYAR

eg-jelzéssel
ha-palaezk
alk.

esnda-irral
ntiseptikus
s sebeknél.
bermentive

Utan-
Thierry.
ere, habean

brunn.

London.)

263 8-25

Leszálított jutányos áron adom el az idegen czikketeket, hogy magyar egyházműnyt szerzhessék be helyette.

kül izlésesen építkezni nem lehet s az idegenek bevándorlása s telepedése megakad.

Kár, hogy ilyen nagy koncepcziók keretében, melyek évtizedekre szóló programot foglalnak magukban, nincsen felvéve a piac rendezése, vagyis a várfalak és bástyák eltávolítása, s az utca rendezésével kapcsolatban a vízvezeték és csatornázás. Igaz ugyan, hogy ezek terhet kis város rendes jövedelemforrásai nem bírnak. Az igaz, hogy a szép terveket szebbé fejleszteni mindig lehet, ha van reá jövedelmünk. De hát a szép tervek álmodozó lelke — most veszem észre — a pénzről, a szép tervek eszközéről meg is feledkezett. Tudomásom szerint városunk nem nyerte meg az osztályos-játék fonyereményét. A jó reménnyel és ohajtásnál szolidabb alapra kell a terveket állítanunk.

Ilyen szolid alapnak, más városok mintájára, kinalkozik a kövezetvám behozatala. Minden szekér, jármű és apró marha, mint a kövezet rongálója után fizetve a városba jövő idegen bizonyos mérsékelt illetéket. Ezen illeték megszabása nagy körültekintéssel fog történni kétségkívül. Piacunk a vásárvám és a közönséget kizsákmányoló piaci kereskedők miatt is már annyira meggyérült és megdrágult, hogy a környéken levő kisebb vidéki középpontok, mint Tóvis és Maros-Ujvár, népesebb vásárt, nagyobb forgalmat és jelentékenyen olcsóbb megélhetést nyújtanak. Annak a kövezetvám olyan arányokban kell majd megállapítva lenni, hogy ugyanis szerfelett drágán élő közönségünk nagyon meg ne érezze. Mert nagyon meg fogna érezni a változást, ha a vidéki kisgazdák még az eddiginél is kisebb számban keresnek fel piacunkat. Környékünket szegény nép, részben havasvidék veszi körül; ennek a közönsége apró szükségleteit a behozott fa, szén, mész, turó, bárány stb. árától eddig itt szokta fedezni. Nem állana közönségünk, de különösen nem állana kicsiny forgalmu kereskedelmünk érdekében, ha ezt az eladó s vevő kontingenst elveszítenék. Azt is meg kell fontolni, hogy az átutazó fogatok sűrű megadózásával az ilyen utazásokkal járó természetes forgalmat más irányba ne tereljük. De meg kell fontolni a másik oldalról azt is, hogy tudunk-e a kövezetvám-ból akkora jövedelmet teremteni, mely nagyszabású alkotásokra elég pénzerőt nyújthat.

Mindezen töprengés mutatja, hogy nagyarányú, sokoldalú, szerfelett érdekes és tanulmányozni való kérdéssel állunk szemben, amelynek szerencsés megoldása nagy hatással lesz kis városunk jövőjére. A tervet, mint minden jóirányú haladást, örömmel üdvözöljük, ajánljuk polgártársaink pártolásába. Ohajtjuk, hogy e nagyszabású kérdést és megoldásának összes előkészületeit s részleteit mindenki az őket megillető magas szempontok szerint, minden kicsinyes vagy éppen önző mellétekintet kizárásával mérlegelje.

L. I.

A nagyenyedi gyümölcsészeti egyesület közgyűlése.

Néhány nappal ezelőtt tartotta e szép feladattal működő egyesület XX. évi rendes közgyűlését dr. Magyar Károly elnöke alatt, szép számu tagok jelenlétében.

Első sorban az 1899. évi zárszámadás vétett tárgyalás alá, mely

756 frt 23 kr bevétellel szemben
738 „ 78 „ kiadással és így

17 frt 45 kr, azaz 34 korona 90 fillér pénztármaradvánnyal elfogadtatott.

A fekete leány fölemelte a két karját és különös, idegenszerű méltósággal, nesztelen párdúcziókkal körüllépett a termen. Az arca kipirosodott, a szemét félig lehunyta, a keskeny piros ajka pedig úgy vonaglott, mintha fájdalmat érezne. A karsu teste lassanként ritmikus hullámzásba jött, mint a fiatal pálmafa, mikor a forró szélviharral küzdök.

László király sápadt arczzal, némán nézte a tánczot. Ekkor halkán megszólalt a kormányzó:

— Király uram, ha nem akarod aláírni a levelet, menjünk a tanácsterembe, az urak már együtt vannak. Ámbátor én azt hiszem, hogy kár volna még tovább rágódnunk a végvárak dolgán...

— Igen, kár volna — mondta rekedt hangon a király. A kezébe vette a tollat és habozás nélkül, de remegő kézzel, oda írta nevé az írás alá.

És sem a király, sem a hideg, eszes Ulrik ur nem sejtették, hogy a tollvonásnak mi lesz a következménye. El fogja metszeni Czillei Ulrik hazug torkát, levágja Hunyadi László szép fejét és korai sírjába dönti a királyt. Mindezt egy éven belül. A véres éjszakában pedig, mely Magyarországra hárul, vakító fényű csillag születik meg: Mátyásnak a gyűlölt, rettegett és irigylet Hunyadi-ház királyi sarjának szerencsecsillaga.

Bevétel:	
Pénztármaradvány 1898. évről	40 frt 16 kr.
1. Házi- és földhaszonbér	84 „ — „
2. Csemete-eladásból	580 „ 07 „
3. Tagdíjakból	11 „ — „
4. Takarékpénztári tőke kamata	41 „ — „
Összesen:	756 frt 23 kr

Kiadás:	
1. Faiskola műveltetése	195 frt 50 kr.
2. Haszonbér N.-Enyed városnak	60 „ — „
3. Építkezés	76 „ 36 „
4. Kezelési költségek	31 „ 66 „
5. Adóban	8 „ 06 „
6. Vinczellér növendékek jutalma	100 „ — „
8. Takarékpénztára gyümölcsözésre	267 „ 20 „
Összesen:	838 frt 78 kr.

Második tárgy az alsófehérvármegyei gazdasági egyesületnek átirata volt, az egyesületnek a gazdasági egyesülettel való egyesülése tárgyában, mely eszme felett hosszas és érdekes tárgyalás fejlődött ki, tekintettel az egyesület 20 éves fennállására, ez idő alatt elért erkölcsi és anyagi sikerre, valamint arra, hogy az egyesület működése a gazdasági egyesület hátrányára nincs, sőt oly működési körrel bír, mely a gazdasági egyesület által különlegesen nem kultiváltak; továbbá arra, hogy könnyebben mozgatható szervezetével fogva gyorsabb elhatározásra és tevékenységre képes, mint egy nagy testület s hogy életképességét s létjogosultságát már bebizonyította, tetemes alapfőkért gyűjtve egybe, s így a maga erején erőteljes szolgálatot tehet a gyümölcsészet fejlesztésére, s végre pedig az alapszabályok szigorú rendelkezésére is tekintettel: a közgyűlés az időt nem tartja elértéknek a beolvadásra, mely az egyesület megszűnését jelentené.

Ezután következett az 1900. évi költségvetési előirányzat megállapítása

Bevétel:	
Pénztármaradvány	34 kor. 90 fill.
1. Csemete-eladás	800 „ — „
2. Haszonbér	270 „ — „
3. Tagdíjak	24 „ — „
4. Takarékpénztári kamat	100 „ — „
Összesen:	1228 kor. 90 fill.

Kiadás:	
1. Faiskola műveltetése	300 kor. — fill.
2. Haszonbér	110 „ — „
3. Vinczellér növendékek jutalma	200 „ — „
4. Vegyesek	100 „ — „
5. Takarékpénztára gyümölcsözésre	518 „ 90 „
Összesen:	1228 kor. 90 fill.

Utolsó tárgy volt az elhalt Kovács Gyula érdemes választmányi tag helyének választás utáni betöltése, melyre dr. Varró László polgármester lett egyhangulag megválasztva.

Több apróbb folyó ügy megbeszélése után elnök megköszönte a tagok megjelenését, a közgyűlést bezárja, mire a tagok az elnök elterelésével szétszörlöttek.

Ez alkalomból nem lesz felesleges megjegyeznünk, hogy a csendben működő egyesület jelenleg körülbelül 10,000 korona értékű vagyona van épületben, készpénzben és a faiskolában levő több ezer darab csemete értékében, mely utóbbiak évenként rendre kerülnek eladás alá, és pedig tavasszal és ősszel, s jöhrü csemetái nemcsak városunkban és vidékén s megyénkben, hanem az egész országban megbízhatóságuk által rendkívül keresettek, úgy, hogy a megrendeléseknek alig lehet eleget tenni.

—k. —r.

Levelezés.

Verespatak, 1901. január 11.

Képviselőválasztás.

Az abrudbánya-verespataki választókerületben Perczel Béni elhunytával megürült országgyűlési képviselői állást választás útján tegnap töltötték be a lehető legnagyobb érdeklődés, de tisztességes küzdelmek között.

A verespataki választók, még Perczel elhunyt előtt hozott határozatukhoz hiven, dr. Ebergényi Sándor főispáni titkár és Verespatak népszerű, köztisztelő- és becsülésben részesülő szülőltje mellé sorakoztak, daczára annak, hogy a jelölt kézzel-lábbal, írásban és szóban tiltakozott jelölése ellen. A verespatakiak mellé a testvérváros, Abrudbánya választóinak egy tekintélyes része is csatlakozott, míg másik része Boér Béla bányabirtokost volt polgármestert léptette fel.

Megindult a két párt között a küzdelem, folyt a korteskedés mind a két párt részéről tisztességes irányban és szellemben, de a legnehezebb helyzete mégis az Ebergényi-pártnak volt, mert — mint mondani — jelöltje semmi szín alatt a jelölést elfogadni nem akarta; da-

czára ennek, pártja — úgy szólva — erőszakkal vitte, amely körülményt az ellenpárt kiaknázni is igyekezett s hogy ebbeli ágilis működését siker nem koronázta, az csak az Ebergényi-párt mintaszerű összetartásán és tántoríthatatlanságán mult.

Megszülettek a kortesnóták:

Ebergényi Sándor lesz a követünk,
Érte dobog, érte hevül a szívünk,
Bányász ember volt az apja,
Bányász sorsát szívén hordja.
Ki?
Te!
Micsoda?
Kicsoda?
Öreg Ebergényi fia, Sándorka.

Verespatakon csak egy nóta járja:
Aki bányász, álljon most a sarkára,
Mutassuk meg a világnak,
Bányász ura a szavának.
Ki?
Te!
Micsoda?
Kicsoda?
Öreg Ebergényi fia, Sándorka.

Persze az ellenpárt sem maradt hátra, de az ellenkortesnóták hozánk Verespatakra el nem jutván, azokat nem is örököthet meg.

Végre felviradt a várva-várt nap: január hó 10-ke. Gyönyörű téli nap, de borzasztó hideg, ami azonban Verespatak egyetlen választóját sem tartotta vissza, hanem mindnyája bundába burkolóztott szánra ült, vigan, de példás rend- és csendben siklottak be Abrudbányára, oda megérkezve, épp ily rend- és csendben a párt tanyája: a „Detonata“ vendéglőbe, ahol már az abrudbányai elvtársak vezetői vártak reánk.

Reggeli 8 órakor megkezdődött a választási ceremónia, majd 9 órakor a szavazás. Szép és példás rendben folyt s ámbár az Ebergényi-párt mindig előnyben volt, de győzelmében nem volt biztos, hisz alig egy pár szavazatot döntötte el a választás sorsát. A szavazás folyama alatt egy csomó utca-gyerek verődött össze a választási helyiség előtt, éltetve Boér, abczugolva Ebergényit és a reá szavazókat, de aztán ezeket, Mózes Mihály unitárius lelkész vezette küldöttség kérésére, Molnár Albert választási elnök szétszörlatta, megugrasztotta.

Pont 12 órakor az elnök a záróirat kitűzte, amikor Ebergényinek 108, Boérnak 68 szavazata volt. A záróra kihirdetése után kezdtek a Boér-párti szavazók sűrűbben jelentkezni, míg Ebergényi-pártiak már gyéribben; mégis a választás befejezésekor a választási elnök a következő eredményt hirdette ki:

Dr. Ebergényi Sándorra szavazott 118,

Boér Bélára 100 választó jogosult s így tehát dr. Ebergényi Sándort 18 szavazat többséggel az abrudbánya-verespataki választókerület megválasztott országgyűlési képviselőjévé nyilvánította ki.

Leírhatatlan amaz öröm, mit ezen fényesnek és nem vártnak mondható eredmény az Ebergényi-pártiaknál előidézett! Mintha villanyszikra érte volna őket, egyszerre tört ki belőlük eme kiáltás:

„Éljen dr. Ebergényi Sándor!”

Örömmel vigan térek vissza tanyájukra, ott az abrudbányai elvtársaikkal együtt testvéries egyetértésben és vigan egy kissé elmulattak, majd szánra ülve, örömben repeső szívvel igyekeztek hazafelé az otthon szivszorongva váróknak az eredményt megmondani. De már elkéstek: az ördögös telefon hamarabb elpletykálta az eredményt, mert mire haza érkeztek: zászlódiszbe volt öltöztetve Verespatak s az összegyűlt nép üdvözlésére fogadta őket, kinyitlak az ablakok szép nőink kendő: lobogtatva, velünk együtt őszinte szívből kiáltották:

„Éljen dr. Ebergényi Sándor!”

De meg is érdemelték a visszatérő választók e szép cvációt, mert nem hiszem, hogy Magyarország valamelyik községe dicsekedhetnék el azzal a példás egyetértéssel, mint amilyen, hála Istennek, nálunk uralkodik.

Verespatak minden egyes választója szívből és meggyőződéssel, vallás- és nemzetiségi különbség nélkül részt vett e választáson, és mindenik (sőt még azok is, kik a verespataki listában lettek felvéve, de Abrudbányán laknak) dr. Ebergényi Sándorra adta szavazatát.

Ez mutatja, mennyire szereti Verespatak dr. Ebergényi Sándort; ez mutatja, mily nagy népszerűséggel bír nálunk; de ezt jól és férfiasan ki is érdemelte, mert hisz nem hiszem, hogy mi jobban szeressük őt, mint ő minket! Ezt megmutatta minden alkalommal s meg fogja mutatni a jövőben is, amidőn nagyobb tere, nagyobb hatásköre lesz, amikor nemcsak városa, választókerülete iránt érzett őszinte szeretetét, de hazánk iránti lángoló jó érzelmeit és annak javára Isten adta szép és kiváló tehetségét is kimutatni, érvényre juttatni alkalma leend.

Persze és természetesen, hogy jól végződött napunkat áldomással zártuk le Dr. Ebergényi anyósa öv. Ajtay Jánosné, e derek, kiváló szívósága, nemeslelkű urnó, még a választás előtti napon egy barátságos vacsorára hívta meg e napra a választók mindenikét, tekintet nélkül az eredményre, amelyen részt is vett mindenik, vigan, testvériesen örvendezve, tősztozva mulattak s még most is fülembé cseng a módosított kortesnóta:

Verespatakon csak egy nóta járja:
Aki bányász álljon mindig sarkára,
Megmutattuk a világnak,
Bányász ura a szavának,
Ki?
Te!
Kicsoda?
Micsoda?
Öreg Ebergényi fia, Sándorka!

Mint hallom, a mandatumot egy abrudbányai- és verespatakiakból álló küldöttség fogja a napokban a megválasztottak átadni. Addig is, hogy ki ne jöjjék a svungból, újból kiáltom:

Éljen dr. Ebergényi Sándor!

x+y.

Gazdasági előadás Csombordon.

— Saját tudósítónktól. —

Csombord, január 13.

Az Alsófehérvármegyei Gazdasági Egyesület a mai napon tartotta tízedik népies teli gazdasági előadását községünkben. Az állami iskola nagstermében mintegy 80 főből álló magyar és román kisbirtokos hallgató közönségnek Gálffy János szőlészeti felügyelő tartott pusztulásnak induló szőlőink felújításáról népies előadást. Előadásában különösen hangsúlyozta a permetezésnek szükségességét, továbbá az új szőlők telepítésénél a talajnak egyszerű forgatását, és az ojtványoknak mikénti ültetését gyakorlatilag mutatta be. Előadását mindvégig figyelemmel hallgatta a gazdaközönség, amely előadás román nyelven is tolmácsolva lett.

Az előadás jelen volt mint elnök Szász József főszolgabíró gazd. egy. választmányi tag, ki szép szavakban köszönte meg az előadónak tanulságos előadását és maga is buzdította a gazdákat, hogy az előadottak alapján fogjanak mielőbb pusztuló szőlőik felújításához.

Eme előadás alkalmából kiosztott ingyenesen a gazdasági egyesület ajándékképpen a jelen volt kisebb gazdák között 50 drb. hasznos gazdasági füzet.

Örömmel tapasztaltuk a csombordi gazdasági előadás alkalmából, hogy a szép számban jelen volt kisebb gazdaközönségben kívül ott láttunk egynéhány érdeklődő lelkész, gazdatisztet, jegyzőt és tanítóinkat, kik jó példát adva a földmives népnek, buzgó hallgatói voltak az előadásnak. Vajha így lenne ez más helyen is, mivel a néppel való érintkezés és annak tanítása elebb vagy utóbb, de végeredményében mindig meghozza a maga gyümölcsét! . . . (Sz.)

Adakozások a Bethlen-szoborra.

(Folytatás.)

Eperjesi bankgyűlés 10 korona. Málnássy Károly (Nagy-Enyed) 10 kor. Málnássy Domokos (Nagy-Enyed) 10 kor. Érmelléki takarékpénztár 10 kor. Id. Éltető Albert (M.-Régen) 10 kor. Joós Elek ev. ref. lelkész (Kis-Borosnyó) 10 kor. Gyulafehérvári népbank 10 kor. Kozsvári takarékpénztár és hitelbank 10 kor. Dévai ev. ref. egyház 10 kor. Vajna Károly börtön-ig. (Szeged) 10 kor. Dr. Hosszu László kanonok (Balázsfalva) 10 kor. Zenta város közönsége 10 kor. Csoma István (Rásony) 10 kor. Kozsvári áll. iparisk. tanári kara 10 kor. Sándor János ev. ref. esperes (Miriszló) 10 kor. Tamás László ev. ref. lelkész 10 kor. Körmöcbányai m. egyesület 10 kor. A budapesti m. kir. posta- és távirda-altsztek önművelő köre 10 kor. Kunszt.-miklósi takarékpénztár 10 kor. Herepei nyug. tanár (Nagy-Enyed) 10 kor. Segesvári kaszinó 10 kor. Athenaeum r. t. (Budapest) 10 kor. Hunyadvármegyei tört. és régészeti társaság 10 kor. Lőcsei ág. ev. egyház 10 kor. Budapesti szoba- és czimfestő ipartestület 10 kor. Danubius gépgyár 10 kor. Szentesi kaszinó 10 kor. Deési kir. adóhivatal 9 kor. Gergely József (Budapest) 9 kor. Rejsner Dániel p. ü. főbiztos (Besztercze) 8 kor. 80 fill. Gombás Lajos (Pozsony) 8 kor. 30 fill. Miriszlói ev. ref. egyház 8 kor. 60 fill. Bernáth Sándor p. ü. felügyelő (Nyitra) 8 kor. 20 fill. Dávidházy János ev. ref. lelkész (Kaba) 8 kor. Dr. Kecskeméthy István th. tanár (Kozsvár) 7 kor. 20 fill. Veres Bálint ev. ref. lelkész (Henczida) 7 kor. 20 fill. Beösze Gyula ezredes (Versecz) 7 kor. Hatoni Vince (Nagy-Szokoly) 7 kor. A homokszentgyörgyi ev. ref. egyház 6 kor. 76 fill. Posta- és távirdahivatal (Győr) 6 kor. 90 fill. Frank-

lin-társ. nyomdai személyzete (Budapest) 6 kor. 70 fill. Nemes Ferencz ev. ref. lelkész (A.-Hosva) 6 kor. 60 fill. Cziáki Endre ev. ref. lelkész (F.-Donsza) 6 kor. 50 fill. Hergita Nándor (Szekely-Udvarhely) 6 kor. 40 fill. Freyler Kálmán főbiztos (Sátorlaj-Ujhely) 6 kor. 20 fill. (Folytatás következik.)

Vegyes hírek.

— Lapunk t. olvasóit tisztelettel kérjük, hogy előfizetéseiket, valamint a hátralékokat a kiadóhivatalhoz sürgősen beküldeni sziveskedjenek.

— Adomány a Bethlen-szobor-alap javára. Báró Kemény Kálmán v. b. t. t., a főrendiház alnőke, a maga és felesége, báró Bánffy Polyxena nevében, a következő sorok kíséretében küldött 400 koronát a Bethlen-szobor-alap javára: „A legnemzetibb uralkodó, Erdély nagy fejedelme, Bethlen Gábor dicső emlékeire Nagy-Enyeden állítandó szobor fogja hirdetni az igaz magyar hazafiságot, buzdítva nemzetünk minden tagját a nemes pelda követésére.”

— Hymen-hír. Lászlófalvi Eördögh Margit és Göllner János okleveles mernök, kolozsmonostori gazdasági intézeti tanár jegyesek. A boldog menyasszony Nagy-Enyed társadalmában a hatvanas és hetvenes évekből igen előkelő szerepet vitt Houchard család sarjadéka; unokája nehaj Houchard József királyi bányanagynak és leánya Houchard Ilkának, kire olvasóink közül nagyon sokan igen kellemesen emlékezhetnek, míg a delczeg hajóskapitány laszlófalvi Eördögh Ödönnel egybekelve városunkat el nem hagyta. E rokonszenves családnak különben a század első éve a szülői szív legnagyobb örömeit hozta meg, mert fiok Dr. Eördögh Árpád, jogi tanulmányait kitűnő sikerrel végezve, ez év január elsején Budapesten ügyvédi irodát nyitott.

— Dr. Ebergényi Sándor főispáni titkárnak hétéfőn küldöttség adta át az abrudbánya-verespataki kerület képviselői mandatumát. A küldöttség — melynek tagjai Abrudbányáról Képes László, Glückseel Reinhardt, David Samu és Molnár Árpád, Verespatakaról Ajtay Árpád, Jánky Kálmán, Jánky Samu, Bokanits György, Schmidt György és Moldován Gyula voltak — Ebergényinek lakásán nyújtotta át a megbízó levelet. Képes László szép beszéddel üdvözölte az új képviselőt és erőt, kitartást kívánt neki új hivatásához. Ebergényi meghattottan mondott köszönetet és választóinak jó indulatába ajánlta magát. A küldöttség ezután a vármegye főispánjánál és alispánjánál tisztelettel, délre pedig Ebergényihez volt hivatalos ebédre, hol a késő délutáni órákig maradt együtt a legjobb hangulatban; a küldöttek az esti vonattal tértek vissza Abrudbánya és illetőleg Verespatakra.

— A rendkívüli hideg, mely e hó 2-től tart s mely 21 R. fokot is mutatott, a szegény madarakat szaporán pusztítja. Aki teheti, szórjon ki egy kevés eleséget, kendermagot, korpát, morzsát; bizony jól teszi.

— Halálozások. Az új év azon rövid pár nap alatt, mióta jogaiba lépett, városunkon sok családot borított már gyászba. Ismét két szomorujelentés fekszik előttünk. Egy derek, javakorban levő családanya az egyik, özvegy Rácz Farkasné, néhai Rácz Farkas volt kisenyedi járási főszolgabíró özvegye, ki két nevelt gyermekének volt mindene. Egy fiatal asszony, Szathmáry Józsefné a másik, kit élete, boldogsága hajnalán ragadott ki a halál szerettei köréből. Mindkét elhunyt temetése impozáns részvét mellett folyt le. Legyen nyugalomuk csendes. A két család a következő szomorujelentéseket adta ki:

A rokonokat és minden jó ismerőst megrendült szívvel értesítjük, hogy paratlan jólelkű, gondviselő jó anyánk Rácz Farkasné szül. Derzsi Ida, főszolgabíró özvegye, életének 52-dik s özvegysegének 9-dik évében pár napi szenvedés után f. év és hó 13-án délután fél 4 órakor megszűnt élni. Földi részei f. év és hó 15-en d. u. 3 órakor fognak a helybeli róm. kath. sírkertben örök nyugalomra elhelyeztetni. Lelki üdvéért f. év és hó 16-án d. e. 9 órakor fog a szentmise-áldozat a róm. kath. templomban az Urnak bemutatni. Ó jobb létre szenderült, — minket végtelen szeretetével egyesítve az élet sívár pusztáján magunkra hagyott. Isten, ki a felettünk való gondviselést életében vele megosztottad, Neki légy irgalmas, nekünk pedig legy továbbra már egyedüli gondviselőnk! Nagy-Enyeden, 1901. január hó 13-án. Rácz József I. éves joghallgató, Balogh Ferencz városi főjegyző.

Alulírottak fájdalomtól megrendült szívvel tudatják, hogy a hűségű, szerető, édes anya, jó gyermek és rokon Szathmáry Józsefné Schiertz Vilma Katalin élete 24-ik, boldog hazassága 4-ik évében hosszas szenvedés után folyó hó 14-en reggel 3/4 órakor elhunyt. Ifjú, kedves életéhez szép reményeket fűztünk... Reményünk megtört, szívünk öröme mély bánatra fordult. Fájdalmas nekünk az ó korai távozása, s hullatjuk koporsója fölött a szeretetnek és vesztésnek keserű könyveit. A megboldogultnak porrései folyó hó 16-án délután 3 órakor fognak Szentkirály-utca 102. sz. a. levő lakásán tartandó gyász-szertartás után a helybeli ev. ref. temetőben örök nyugalomra helyeztetni, mely végzettség-tétellel a rokonok és jó barátok szomorúan meghivatnak. Emléke áldott! Nagy-Enyeden, 1901. jan.

14. Férje: Szathmáry József. Fia: József. Szülei: Schiertz Mór Henrik és Martetzschlágér Katalin. Testvérei: Schiertz Rezső és Schiertz Gizella. Sógornői és sógornői: Szathmáry Jenő, Szathmáry György, Szathmáry Róza, Szathmáry Mari, Szathmáry Albert, Szathmáry Ilus. Apósa és anyósa: Szathmáry Mózes és Graef Róza. Nagymamák: öv. Szathmáry Mózesné Kisgyörgy Zsuzsanna, öv. Utczás Sámuelné Albert Zsuzsanna.

— Városunkban a járványok megszűntek.

Ezt az örvendetes körülményt állapította meg a f. hó 15-én tartott városi egészségügyi értekezlet, miről az iskolás gyermekek szülőit, különösen a vidékieket, örömmel értesítjük.

— Zene a jégpályán. A helybeli sportegylet kitűnő és látogatott jégpályáján, kedvező idő esetén vasárnap e hó 20-án d. u. 3-tól 4-ig a tüzlőt zenekar fog játszani díjtanul, a közönség iránti figyelemből. Vig élet lesz tehát a jégen vasárnap még a szokottnál is vigabb, mert nem kételkedünk, hogy a korcsolyasport hívei nem mulasztják el ezen ritka alkalmat, hogy zene mellett iríngálhassanak.

— Gazdasági előadás. A legközelebbi gazdasági előadás Magyar-Bükkösön január hó 20-án lesz. I. előadó: d. e. 10—11-ig Bőjte Kálmán főszolgabíró. Tárgy: A ragályos állati betegségek fellepése esetén az állattulajdonosok kötelessége a hatóságokkal szemben. II. előadó: d. e. 11—12-ig Székelyhidyi Viktor. Tárgy: A gazdasági szövetkezetekről. Felhívjuk M.-Bükkös. Özd, Czintos és részben a Szárazvám-völgy vidékének gazdáit, hogy eme tanulságos előadásokat minél tömegesebben látogassák. Mindket előadó tárgya emé vidéken valóban aktuális jelentőséggel bír.

— Meghívó. Az asszonynepei állami elemi iskola termében folyó évi január hó 26-án (szombaton) az iskola könyvtára gyarapítására programmos zártkörű kórsaras táncestélyi rendeztetik. Rendező bizottság: Idősb Finna Antal elnök, Tabori Albert alelnök, Demény Mózes pénztárnok, Bene János, Járjai Lajos, Jemei Domokos, Horváth Károly, ifj. Finna Antal, ifj. Tabori Ferencz. Belépti díj: személyjegy 1 korona, családijegy 2 korona. Felülzítések köszönettel fogadtnak. Kezdeté délután 6 órakor. Program: 1. Népdal. Éneklia a rendezőség. 2. Alkalmi felolvasás. Felolvassa Demény Mózes. 3. Szavalt. Három a daru, Tompa Mihálytól. Szaválja Demény Ilonka. 4. Monolog. Előadja idősb Finna Antal fiatalkori élményeit. 5. Szavalt. Szép Ilonka, Vörösmarty Mihálytól. Szaválja Csekme Ida. 6. Szavalt. Kont, Garai Jánostól. Szaválja Tabori Albert. 7. Ének, népdal. Éneklia a rendezőség. Táncz virradtig.

— Nyilvános nyugtázás. A magyarországi tanítók országos bizottságának felhívása folytán megyénk kir. tanfelügyelősége körlevelet intézett a tankerület összes állami iskoláihoz, hogy halhatatlan költőnk Vörösmarty Mihály szobrára és nevére teendő alapítványra adományokat gyűjtsenek. — A minden hazafis- és jóért lelkésülő magyar tanítói kar megértvén hazafias kötelességét, fennti célra következő összegeket küldötte be a királyi tanfelügyelőséghez: A balázsfalvi állami iskola tantestülete és tanítói 6 kor. 60 fill. A nagyenyedi állami polgári leányisk. tantestülete s tanítói 42 kor. 80 fill. A nagyenyedi községi leányiskola tantestülete s tanítói 20 kor. A maroscsuci állami iskola tantestülete és tanítványok 4 kor. 70 fill. Az abrudbányai állami iskola tantestülete és a tanítványok 27 kor. 21 fill. A zalatnai állami polgári leányiskola tantestülete s tanítványok 9 kor. 80 fill. A zalatnai állami elemi iskola tantestülete és tanítványok 6 kor. 29 fill. A tövisi állami elemi iskola tantestülete és tanítványok 5 kor. A magyarsülyei állami elemi iskola tanítója s tanítványok 3 kor. 80 fill. A harii állami elemi iskola tanítója és tanítványok 2 kor. A magyarcsestvei állami elemi iskola tantestülete és tanítványok 5 kor. 20 fill. A gyulafehérvári állami elemi iskola tantestülete és tanítványok 6 kor. 98 fill. A magyarigeni állami elemi iskola tantestülete és tanítványok 8 kor. 60 fill. A marosújvári állami elemi iskola tantestülete 8 kor. Az alvinczi állami elemi iskola tantestülete 4 kor. A magyarbükksői állami elemi iskola tantestülete s tanítványok 5 kor. 70 fill. A vizaknai állami elemi iskola tantestülete és tanítványok 9 kor. 58 fill. Texe János róm. kath. tanító 1 kor. Benedek Antal állami tanító 1 kor. Barcsay Albert kir. tanfelügyelőségi tolnok 2 kor. Összesen 180 korona 26 fillert, melyet a kir. tanfelügyelő a mai napon felküldött az „Éötvös-alap“ pénztárnokához Schmidt Albin urhoz. A „Szózat“ költője látható emlékének megörökítése céljára hozott adományaikért a nemes szívű adakozóknak a kir. tanfelügyelő hálás köszönetét fejezi ki.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráru gyár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráru gyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

1284—1900.
végrh. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyenyedi kir. járásbíróóság 1900. évi V. 676. számú végzése következtében Müller Mihály ügyvéd által képviselt Klemm Pál javára nagyenyedi lakos Danes Mózes s társa ellen 440 korona s jár. erejéig 1900. évi november hó 12-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján foglalt és 1016 kor. becsült következő ingóságok, u. m.: széna, 2 borsajtó, 2 bivaly, 2 ökörszékér, 1 lószékér, 6 hordó és házi butor nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a nagyenyedi kir. bíróság 1900. évi V. 676. 2. sz. végzése folytán 440 korona tőkekövetelés, ennek 1900. évi június hó 12-ik napjától járó 6% kamatai erejéig Nagy-Enyeden a városháza előtt leendő eszközzésére 1901. évi január hó 31. napjának d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a leg-többet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és fel-foglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120 § értelmében ezek javára is elrendelhetik.

Kelt Nagy-Enyeden, 1901. évi január hó 6. napján.

Gajzágó Simon,
kir. bír. végrehajtó.

3342 1—1

Butor!

A nagyenyedi kir. orsz. fegyintézetben, tulhalmozott raktár miatt, saját készítményü

ebédlő-, háló- és szalon-szoba-butoraikat

— minden stilben — leszállított árban eladásra ajánlják

Hermann és Baumann

butorgyárosok.

3300 4—6

Hirdetéseket
elfogad

a
„Közérdek”
kiadóhivatala

olcsó árak
mellett.

A NAGYENYEDI KÖNYVNYOMDA ÉS PAPIRÁRUGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

könyvnyomdája rendkívül gazdag és modern felszerelésénél fogva képes minden hasonló vállalattal versenyezni úgy a munkák olcsó árai, mint azok izléses kiállításai tekintetében.

Készít: pecsétjegyeket, címkeket, postacsomagcímkeket, szignaturákat, kötőpapírokat, papirzacskókat stb. könyv- és könyvnyomdai vagy dombornyomásban. Továbbá műveket, folyóiratokat, körleveleket, levélfejnymásokat, képes árjegyzékeket, mindennemű kereskedelmi nyomtatványokat úgy könyv-, mint könyvnyomdai uton.

Elvállal mindennemű **könyvkötői** munkát is, s azokat gyorsan, olcsó árban és pontos kivitelben szállítja.

Figyelemre méltó! Mindennemű papírárut (cartonage), közönséges és hajlított dobozokat stb. gyógyszereszek, ezukrászok és gyárosok részére kisebb árucikkéket jutányos és czélszerű csomagolására olcsó árban szállít.

A „Közérdek”

a megye egyetlen politikai lapja. Egyike a vidék legelterjedtebb lapjainak, s mint ilyen, **hirdetések közlésére kiválóan alkalmas.**

Aki tehát olcsón és biztos sikerrel akar hirdetni, forduljon bizalommal lapunk kiadóhivatalához.

Megrendelések elfogadtatnak **Földes Ede** könyvkereskedésében Főtér 38. szám alatt.

(Leányiskola épülete.)